

Tovarăşe redactor,

Am citit cu mult interes discuţia „Este teatrul undelor un gen sau un mijloc?” purtată cu cele mai în drept personalităţi ale teatrului nostru radiofonic.

Într-adevăr, discuţia a dat în vileag multe probleme de folos pentru radiodifuziune, pe care aceasta sînt sigur că le va studia şi aplica în măsura posibilităţilor.

Am putut afla încă un lucru foarte important şi îmbucurător: faptul că studiourile noastre sînt „dintre cele mai moderne din lume la ora actuală”, după cum declară tov. ing. Gabriela Barca.

Dar acest lucru constituie un act de acuzare personalului tehnic de specialitate care lucrează în studiourile noastre „dintre cele mai moderne din lume” deoarece, totuşi, de multe ori înregistrările sînt de nivel scăzut nu atît din punct de vedere al scenariului cît al sonorizării. Şi într-adevăr, bine a spus tov. Mihnea Gheorghiu că „participarea regiei tehnice la regia artistică se produce destul de mecanic”.

Eu personal aş vrea însă să mă refer la o altă problemă.

Redacţia revistei „Teatrul” susţine şi militează în favoarea unui colectiv propriu al teatrului la microfon. Şi argumentele aduse sînt dintre cele mai interesante şi demne de luat în seamă. Această problemă este însă valabilă numai din punctul de vedere al ascultătorilor bucureşteni.

Redacţia revistei „Teatrul” poate că nu ştie că în provincie n-a mai fost văzut

apărind de ani de zile cu vreun succes bucureştean sau chiar într-un spectacol al teatrului local, nici unul din marii noştri actori.

Într-un oraş muncitoresc ca Turda, spre pildă, de ani de zile n-a mai apărut un turneu serios.

Şi atunci pe bună dreptate ne întrebăm: oare Birlic, Beligan, Calboreanu, Ciobotăraşu, Toma Dimitriu şi ceilalţi artiştii ai poporului şi artiştii emeriti sînt numai pentru Capitală?

De ce să ne fie răpită şi mica plăcere de a-i asculta măcar la radio, reconstituindu-le gesturile şi mimica după filmele — puţine — pe care le-am văzut cu ei.

S-ar mai putea discuta — şi e regretabil ca dintr-o revistă de specialitate ca revista „Teatrul” să lipsească acest capitol — despre spectacolele de estradă.

Este cunoscut că acest gen — estrada, revista — este mult gustat de public.

Din păcate însă şi revista muzicală rămîne tot numai pentru Capitală. Pînă nu de mult se transmitea la radio, săptămînal, „Radiomagazin”, un fel de spectacol de estradă pentru radio, prin care puteam şi noi provincialii să-i auzim măcar pe Stroe, Mircea Crişan, Tomazian, Dan Demetrescu etc. E drept că şi pe aceştia foarte sporadic.

Oare „Revista 58”, care are atîta succes la Bucureşti, nu ar putea fi transmisă într-o seară şi pe calea undelor, chiar de la teatrul de estradă, cu unele părţi comentate, aşa cum fac şi alte posturi de radio?

Oare programul de la radio e făcut numai pentru Capitală? Pentru locuitorii de la sate sînt numai sfaturile agrozootehnice? Radioul urmăreşte să-şi creeze un anumit auditor? Oare urmăreşte să-şi divizeze emisiunile şi auditorii pe ore: între 5 şi 7 ascultătorii de la sate, între 7 şi 9 tîrgurile, între 9 şi 11 reşedinţele de raion etc., etc.?

M-am adresat dumneavoastră şi Comitetului de Radiodifuziune deoarece intenţia mea principală a fost să-mi exprim părerea asupra unor probleme legate de teatrul la microfon, discuţie deschisă de dumnea-

Nota Redacţiei: — Scrisoarea primită de la tov. Pavel Tiberiu ne-a bucurat atît pentru că verifică eficienţa rubricii noastre de „Discuţii”, cît şi pentru interesul arătat problemelor de teatru din partea spectatorilor din cele mai variate regiuni ale ţării. Am publicat integral textul acestei scrisori, pentru că o socotim indicată în raport cu opinia generală a iubitorilor de teatru, cît şi spre a face cunoscute unele exigenţe faţă de radiodifuziune, O.S.T.A. sau Teatrul de estradă, pe care le găsim îndreptăţite.

În ce priveşte sugestia redacţiei noastre de a se crea un ansamblu propriu al Tea-

voastră. Totuşi, nu m-am putut stăpîni să nu exprim şi cîteva păreri critice legate de emisiunile teatrale radiodifuzate, precum şi de neglijenţa cu care tratează O.S.T.A. provincia în ceea ce priveşte spectacolele mari şi turneele. E drept că s-ar putea scrie foarte multe în această privinţă, dar astea le voi adresa la O.S.T.A.

Cerindu-mi scuze pentru deranjul făcut cu aceste rinduri, îmi exprim o ultimă rugămintă: dacă se poate să-mi răspundeţi prin poştă, deoarece nu totdeauna găsesc revista „Teatrul” la Turda.

*Pavel Tiberiu
Chimist — Turda*

trului la microfon, precizăm că ideea susţinută de noi n-ar exclude cîtuşi de puţin distribuirea unor actori fruntaşi în roluri principale, aşa că nu tindem cîtuşi de puţin să răpim ascultătorilor din cele mai îndepărtate colţuri ale ţării, plăcerea de a-i asculta pe „Birlic, Beligan, Calboreanu, Giobotăraşu, Toma Dimitriu...”

Răminem recunoscători tovarăşului Pavel Tiberiu pentru interesul arătat revistei şi în general artei teatrale, nădăjduind că exemplul lui va fi urmat în curînd şi de alţi iubitori de teatru, cărora le ţinem la dispoziţie paginile noastre.